

ZA WŁOCHY:
(L. S.) *Francesco Maestri Molinari de Mettone*

ZA PORTUGALJĘ:
(L. S.) *Santos Bandeira*

ZA WĘGRY:
(L. S.) *Jan Wettstein de Westersheimb*

ZA RUMUNJĘ:
(L. S.) *Henry Catargi*

ZA LUKSEMBURG:
(L. S.) *A. Rueb*

ZA NIEMCY:
(L. S.) *v. Lucius*

ZA HOLANDJĘ:
(L. S.) *v. Karnebeek*

POUR L'ITALIE:
(L. S.) *Francesco Maestri Molinari de Mettone*

POUR LE PORTUGAL:
(L. S.) *Santos Bandeira*

POUR LA HONGRIE:
(L. S.) *Jean Wettstein de Westersheimb*

POUR LA ROUMANIE:
(L. S.) *Henry Catargi*

POUR LE LUXEMBOURG:
(L. S.) *A. Rueb*

POUR L'ALLEMAGNE:
(L. S.) *v. Lucius*

POUR LES PAYS-BAS:
(L. S.) *v. Karnebeek*

597.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 września 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji, dotyczącej kolizyj ustawodawstw co do skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu art. 1 ustawy z dn. 13 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 16, poz. 133) i na podstawie protokołu podpisanego w Hadze, dn. 28 listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej kolizyj ustawodawstw co do skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za Wolne Miasto Gdańsk Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpienia do powyższej Konwencji.

Konwencję, dotyczącą kolizyj ustawodawstw, co do skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych, podpisaną w Hadze, dnia 17 lipca 1905 roku, ratyfikowały następujące Państwa: Holandia, Niemcy, Portugalja, Rumunja, Szwecja i Włochy.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Przekład.

KONWENCJA

dotycząca kolizyj ustawodawstw co do skutków małżeństwa w zakresie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski, w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Jego Królewska Mość Król Belgów; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów; Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski i t. d., i t. d.; Jego Królewska Mość Król Rumuński; oraz Jego Królewska Mość Król Szwedzki i Norweski, w imieniu Szwecji,

Pragnąc ustalić wspólne przepisy, dotyczące skutków małżeństwa w zakresie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych;

Postanowili zawrzeć Konwencję w tym celu i wobec tego mianowali swymi Pełnomocnikami:

CONVENTION

concernant les conflits de lois relatifs aux effets du mariage sur les droits et les devoirs des époux dans leurs rapports personnels et sur les biens des époux.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie, et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, au nom de la Suède,

Désirant établir des dispositions communes concernant les effets du mariage sur les droits et les devoirs des époux dans leurs rapports personnels et sur les biens des époux,

Ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont, en conséquence, nommé pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski,
w imieniu Cesarstwa Niemieckiego:

PP. de SCHLOEZER, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów, oraz Dra Johannes KRIEGE, Swego Tajnego Radcę Legacyjnego;

Jego Królewska Mość Król Belgów:

PP. Barona GUILLAUME, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów i t. p., i t. p., i A. van den BULCKE, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego, Dyrektora Generalnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych;

Prezydent Republiki Francuskiej:

PP. de MONBEL, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki Francuskiej przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów, oraz Louis RENAULT, Profesora Prawa Międzynarodowego w Uniwersytecie Paryskim, Radcę Prawnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych;

Jego Królewska Mość Król Włoch:

P. Salvatore TUGINI, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów:

PP. Jonkheer W. M. de WEEDE de BERENCAMP, Swego Ministra Spraw Zagranicznych; J. A. LOEFF, Swego Ministra Sprawiedliwości, i T. M. C. ASSER, Swego Ministra Stanu, Członka Rady Państwa, Prezesa Królewskiej Komisji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, Prezesa Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego;

Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski i t. d., i t. d.:

P. Hr. de SÉLIR, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jego Królewska Mość Król Rumuński:

P. E. MAVROCORDATO, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jego Królewska Mość Król Szwedzki i Norweski w imieniu Szwecji:

P. Barona FALKENBERG, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Którzy, po przedstawieniu sobie wzajemnie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand:

MM. de SCHLOEZER, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et le Docteur Johannes KRIEGE, Son Conseiller Intime de Légation;

Sa Majesté le Roi des Belges:

MM. le Baron GUILLAUME, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et A. van den BULCKE, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Directeur Général au Ministère des Affaires Etrangères;

Le Président de la République Française:

MM. de MONBEL, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Française près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et Louis RENAULT, Professeur de Droit International à l'Université de Paris, Jurisconsulte du Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Salvatore TUGINI, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

MM. le Jonkheer W. M. de WEEDE de BERENCAMP, Son Ministre des Affaires Etrangères, J. A. LOEFF, Son Ministre de la Justice, et T. M. C. ASSER, Son Ministre d'Etat, Membre du Conseil d'Etat, Président de la Commission Royale de Droit International Privé, Président des Conférences de Droit International Privé;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.:

M. le Comte de SÉLIR, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. E. MAVROCORDATO, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège au nom de la Suède:

M. le Baron FALKENBERG, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

I. PRAWA I OBOWIĄZKI MAŁŻONKÓW W ICH STOSUNKACH OSOBISTYCH.

Artykuł 1.

Prawa i obowiązki małżonków w zakresie ich stosunków osobistych są regulowane przez ich ustawodawstwo ojczyście.

Niemniej jednak prawa te i obowiązki mogą być przymusowo wykonane tylko zapomocą środków dozwolonych również przez ustawodawstwo państwa, gdzie się żąda przymusowego wykonania.

II. MAJĄTEK MAŁŻONKÓW.

Artykuł 2.

W braku umowy o skutkach małżeństwa w zakresie majątku małżonków, tak ruchomego, jak nieruchomego, rozstrzyga ustawodawstwo ojczyście męża w chwili zawarcia małżeństwa.

Zmiana obywatelstwa małżonków lub jednego z nich nie ma wpływu na ustrój majątkowy małżeński.

Artykuł 3.

Zdolność każdego z narzeczonych do zawarcia umowy małżeńskiej jest określona przez jego ustawodawstwo ojczyście w chwili zawarcia małżeństwa.

Artykuł 4.

Ustawodawstwo ojczyście małżonków rozstrzyga, czy mogą oni, podczas trwania małżeństwa, czy to sporządzić umowę majątkową małżeńską, czy też rozwiązać lub zmienić swe umowy małżeńskie.

Zmiana ustroju majątkowego małżeńskiego nie może mieć skutków działających wstecz na szkodę osób trzecich.

Artykuł 5.

Ważność pod względem treści umowy majątkowej małżeńskiej i jej skutki reguluje ustawodawstwo ojczyście męża z czasu zawarcia małżeństwa, lub, jeżeli umowa została zawarta podczas trwania małżeństwa, ustawodawstwo ojczyście małżonków z czasu zawarcia umowy.

To samo ustawodawstwo rozstrzyga, czy i w jakiej mierze wolno małżonkom odwoływać się do innego ustawodawstwa; gdy się doń odwołali, wówczas to ustawodawstwo określa skutki małżeńskiej umowy majątkowej.

Artykuł 6.

Umowa majątkowa małżeńska jest ważna pod względem formy, jeżeli została zawarta bądź zgodnie z ustawodawstwem kraju, w którym została sporządzona, bądź zgodnie z ustawodawstwem ojczyściem każdego z narzeczonych z czasu zawarcia małżeństwa, bądź także, jeżeli została zawarta podczas trwania małżeństwa, zgodnie z ustawodawstwem ojczyściem każdego z małżonków.

Jeżeli ustawodawstwo ojczyście jednego z narzeczonych lub, w razie gdy umowa została zawarta podczas trwania małżeństwa, ustawodawstwo ojczyście jednego z małżonków wymaga, jako wa-

I. LES DROITS ET LES DEVOIRS DES ÉPOUX DANS LEURS RAPPORTS PERSONNELS.

Article 1-er.

Les droits et les devoirs des époux dans leurs rapports personnels sont régis par leur loi nationale.

Toutefois, ces droits et ces devoirs ne peuvent être sanctionnés que par les moyens que permet également la loi du pays où la sanction est requise.

II. LES BIENS DES ÉPOUX.

Article 2.

En l'absence de contrat, les effets du mariage sur les biens des époux, tant immeubles que meubles, sont régis par la loi nationale du mari au moment de la célébration du mariage.

Le changement de nationalité des époux ou de l'un d'eux n'aura pas d'influence sur le régime des biens.

Article 3.

La capacité de chacun des futurs époux pour conclure un contrat de mariage est déterminée par sa loi nationale au moment de la célébration du mariage.

Article 4.

La loi nationale des époux décide s'ils peuvent, au cours du mariage, soit faire un contrat de mariage, soit résilier ou modifier leurs conventions matrimoniales.

Le changement qui serait fait au régime des biens ne peut pas avoir d'effet rétroactif au préjudice des tiers.

Article 5.

La validité intrinsèque d'un contrat de mariage et ses effets sont régis par la loi nationale du mari au moment de la célébration du mariage, ou, s'il a été conclu au cours du mariage, par la loi nationale des époux au moment du contrat.

La même loi décide si et dans quelle mesure les époux ont la liberté de se référer à une autre loi; lorsqu'il s'y sont référés, c'est cette dernière loi qui détermine les effets du contrat de mariage.

Article 6.

Le contrat de mariage est valable quant à la forme, s'il a été conclu soit conformément à la loi du pays où il a été fait, soit conformément à la loi nationale de chacun des futurs époux au moment de la célébration du mariage, ou encore, s'il a été conclu au cours du mariage, conformément à la loi nationale de chacun des époux.

Lorsque la loi nationale de l'un des futurs époux, ou, si le contrat est conclu au cours du mariage, la loi nationale de l'un des époux, exige comme condition de validité que le contrat, même s'il est

runku ważności, aby umowa, nawet gdy została zawarta w kraju obcym, posiadała formę określoną, postanowienia tegoż ustawodawstwa winny być zachowane.

Artykuł 7.

Postanowienia niniejszej Konwencji nie stosują się do nieruchomości, podlegających według ustawodawstwa miejsca ich położenia szczególnej ordynacji majątkowej.

Artykuł 8.

Każde z Układających się Państw zastrzeża sobie:

1) uzależnienie od specjalnych formalności prawa powoływania się na ustrój majątkowy przeciwko osobom trzecim;

2) stosowanie postanowień, mających na celu ochronę osób trzecich w zakresie ich stosunków prawnych z majątkiem, która wykonywa pewien zawód na terytorjum tego Państwa.

Układające się Państwa zobowiązują się podawać sobie do wiadomości przepisy prawne, mające zastosowanie według niniejszego artykułu.

III. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Artykuł 9.

Jeżeli małżonkowie nabyli podczas trwania małżeństwa nowe a mianowicie to samo obywatelstwo, wówczas ich ustawodawstwo ojczyście będzie stosowane w wypadkach, wskazanych w art. 1, 4 i 5.

Jeżeliby się zdarzyło, że podczas trwania małżeństwa małżonkowie nie posiadają jednakowego obywatelstwa, ostatnie ich wspólne ustawodawstwo winno być uważane przy stosowaniu wyżej wspomnianych artykułów za ich ustawodawstwo ojczyście.

Artykuł 10.

Niniejsza Konwencja nie będzie stosowana, gdyby, według artykułów poprzedzających, ustawodawstwo, które powinno być stosowane, nie było ustawodawstwem jednego z Układających się Państw.

IV. POSTANOWIENIA KONCOWE.

Artykuł 11.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Hadze, skoro tylko sześć z Wysokich Układających się Stron będzie w możności to uczynić.

Z każdego złożenia dokumentów ratyfikacyjnych zostanie sporządzony protokół, którego uwierzytelniony odpis zostanie doręczony drogą dyplomatyczną każdemu z Układających się Państw.

Artykuł 12.

Konwencja niniejsza stosuje się z samego prawa do terytoriów europejskich Układających się Państw.

conclu en pays étranger, ait une forme déterminée, ces dispositions doivent être observées.

Article 7.

Les dispositions de la présente Convention ne sont pas applicables aux immeubles placés par la loi de leur situation sous un régime foncier spécial.

Article 8.

Chacun des Etats contractants se réserve:

1° d'exiger des formalités spéciales pour que le régime des biens puisse être invoqué contre les tiers;

2° d'appliquer des dispositions ayant pour but de protéger les tiers dans leurs relations avec une femme mariée exerçant une profession sur le territoire de cet Etat.

Les Etats contractants s'engagent à se communiquer les dispositions légales applicables d'après le présent article.

III. DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Article 9.

Si les époux ont acquis, au cours du mariage, une nouvelle et même nationalité, c'est leur nouvelle loi nationale qui sera appliquée dans les cas visés aux articles 1, 4 et 5.

S'il advient, au cours du mariage, que les époux n'aient pas la même nationalité, leur dernière législation commune devra, pour l'application des articles précités, être considérée comme leur loi nationale.

Article 10.

La présente Convention n'aura pas d'application lorsque, d'après les articles précédents, la loi qui devrait être appliquée ne serait pas celle d'un Etat contractant.

IV. DISPOSITIONS FINALES.

Article 11.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront déposées à La Haye, dès que six des Hautes Parties contractantes seront en mesure de le faire.

Il sera dressé de tout dépôt de ratifications un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants.

Article 12.

La présente Convention s'applique de plein droit aux territoires européens des Etats contractants.

Jeżeli jedno z Układających się Państw życzyłoby sobie wprowadzić ją w życie na swoich terytorjach, w posiadłościach lub kolonjach, położonych poza Europą, lub w swych okręgach sądownictwa konsularnego, oznajmi w tym celu swój zamiar zapomocą aktu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Niderlandzkiego. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej odpis uwierzytelniony każdemu z Układających się Państw. Konwencja wejdzie w życie w stosunkach między Państwami, które w odpowiedzi na to oznajmienie, oświadczą swą zgodę, a terytorjami, posiadłościami i kolonjami, położonymi poza Europą, oraz okręgami sądownictwa konsularnego, dla których oznajmienie zostało złożone. Oświadczenie zgody będzie złożone również w archiwach Rządu Niderlandzkiego, który prześle w drodze dyplomatycznej jego odpis uwierzytelniony każdemu z Układających się Państw.

Artykuł 13.

Państwa, reprezentowane na Czwartej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, dopuszczone są do podpisania niniejszej Konwencji aż do chwili złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, przewidzianego w art. 11 ustęp 1.

Po złożeniu ich będą one zawsze dopuszczone do przystąpienia bez zastrzeżeń do Konwencji. Państwo, które zechce przystąpić do Konwencji, oznajmi swój zamiar zapomocą aktu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Niderlandzkiego. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej uwierzytelniony odpis tego oznajmienia każdemu z Układających się Państw.

Artykuł 14.

Konwencja niniejsza wejdzie w życie w sześćdziesiątym dniu od daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, przewidzianego w art. 11 ust. 1.

W wypadku, przewidzianym w art. 12 ust. 2, wejdzie ona w życie po upływie czterech miesięcy od daty złożenia oświadczenia zgody, a w wypadku, przewidzianym w art. 13 ust. 2, w sześćdziesiątym dniu po oznajmieniu przystąpienia.

Rozumie się, że oznajmienia, przewidziane w art. 12 ustęp 2, będą mogły nastąpić dopiero po wejściu w życie niniejszej Konwencji, zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 15.

Konwencja niniejsza będzie obowiązywała przez pięć lat od daty, wskazanej w art. 14, ustęp 1.

Okres ten zacznie płynąć od tej daty nawet dla Państw, któreby przystąpiły później, jak również w stosunku do oświadczeń zgody, dokonanych na zasadzie art. 12, ust. 2.

Konwencja będzie się odnawiała milcząco co pięć lat na dalsze pięciolecia z zastrzeżeniem wypowiedzenia.

Wypowiedzenie winno być oznajmione najmniej na sześć miesięcy przed upływem terminu, wskazanego w ustępach 2 i 3, Rządowi Niderlandzkiemu, który o niem zawiadomi wszystkie inne Państwa.

Si un Etat contractant en désire la mise en vigueur dans ses territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, ou dans ses circonscriptions consulaires judiciaires, il notifiera son intention à cet effet par un acte, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des Etats contractants. La Convention entrera en vigueur dans les rapports entre les Etats qui répondront par une déclaration affirmative à cette notification et les territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, et les circonscriptions consulaires judiciaires, pour lesquels la notification aura été faite. La déclaration affirmative sera déposée, de même, dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas, qui en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des Etats contractants.

Article 13.

Les Etats représentés à la Quatrième Conférence de Droit International Privé sont admis à signer la présente Convention jusqu'au dépôt des ratifications prévu par l'article 11, alinéa 1-er.

Après ce dépôt, ils seront toujours admis à y adhérer purement et simplement. L'Etat qui désire adhérer notifie son intention par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des Etats contractants.

Article 14.

La présente Convention entrera en vigueur le soixantième jour à partir du dépôt des ratifications prévu par l'article 11, alinéa 1-er.

Dans le cas de l'article 12, alinéa 2, elle entrera en vigueur quatre mois après la date de la déclaration affirmative et, dans le cas de l'article 13, alinéa 2, le soixantième jour après la notification des adhésions.

Il est entendu que les notifications prévues par l'article 12, alinéa 2, ne pourront avoir lieu qu'après que la présente Convention aura été mise en vigueur conformément à l'alinéa 1-er du présent article.

Article 15.

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date indiquée dans l'article 14, alinéa 1-er.

Ce terme commencera à courir de cette date, même pour les Etats qui auront adhéré postérieurement et aussi en ce qui concerne les déclarations affirmatives faites en vertu de l'article 12, alinéa 2.

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq ans en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation devra être notifiée, au moins six mois avant l'expiration du terme visé aux alinéas 2 et 3, au Gouvernement des Pays-Bas, qui en donnera connaissance à tous les autres Etats.

Wypowiedzenie może stosować się wyłącznie do terytorjów, posiadłości i kolonij, położonych poza Europą, lub także do okręgów sądownictwa konsularnego, wymienionych w oznajmieniu, dokonaniem na zasadzie art. 12, ust. 2.

Wypowiedzenie wywrze swój skutek jedynie w stosunku do Państwa, które je oznajmiło. Dla innych Układających się Państw Konwencja pozostanie w mocy.

Na dowód czego, odnośni Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzono w Hadze, siedemnastego lipca tysiąc dziewięćset piętego roku, w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach Rządu Niderlandzkiego, a którego uwierzytelniony odpis zostanie doręczony w drodze dyplomatycznej każdemu z Państw, reprezentowanych na Czwartej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego.

ZA NIEMCY:

(L. S.) *von Schloezer*
(L. S.) *Kriege*

ZA BELGJE:

(L. S.) *Guillaume*
(L. S.) *Alfred van den Bulcke*

ZA FRANCJE:

(L. S.) *Monbel*
(L. S.) *L. Renault*

ZA WŁOCHY:

(L. S.) *Tugini*

ZA NIDERLANDY:

(L. S.) *W. M. de Weede*
(L. S.) *J. A. Loeff*
(L. S.) *T. M. C. Asser*

ZA PORTUGALJE:

(L. S.) *Conde de Sélir*

ZA RUMUNJE:

(L. S.) *Edg. Mavrocordato*

ZA SZWECJE:

(L. S.) *G. Falkenberg*

PROTOKÓŁ.

Państwa Umiawiające się w Konwencji, dotyczącej kolizyj ustawodawstw co do skutków małżeństwa, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., pragnąc umożliwić przystąpienie do tej Konwencji Państwom nie reprezentowanym na IV-ej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, a których życzenie przystąpienia do tej Konwencji zostało przychylnie przyjęte przez Państwa Umawiające się, zgodziły się, że zostanie otwarty w Holenderskiem Ministerstwie Spraw Zagranicznych protokół przystąpienia, przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia tych przystąpień, które nabiorą mocy w 60 dni po podpisaniu wspomnianego protokołu.

Niniejszy Protokół zostanie ratyfikowany i jego dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Hadze

La dénonciation peut ne s'appliquer qu'aux territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, ou aussi aux circonscriptions consulaires judiciaires, compris dans une notification faite en vertu de l'article 12, alinéa 2.

La dénonciation ne produira son effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. La Convention restera exécutoire pour les autres Etats contractants.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Fait à La Haye, le 17 juillet mil neuf cent cinq, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats qui ont été représentés à la Quatrième Conférence de Droit Internationale Privé.

POUR L'ALLEMAGNE:

(L. S.) *von Schloezer*
(L. S.) *Kriege*

POUR LA BELGIQUE:

(L. S.) *Guillaume*
(L. S.) *Alfred van den Bulcke*

POUR LA FRANCE:

(L. S.) *Monbel*
(L. S.) *L. Renault*

POUR L'ITALIE:

(L. S.) *Tugini*

POUR LES PAYS-BAS:

(L. S.) *W. M. de Weede*
(L. S.) *J. A. Loeff*
(L. S.) *T. M. C. Asser*

POUR LE PORTUGAL:

(L. S.) *Conde de Sélir*

POUR LA ROUMANIE:

(L. S.) *Edg. Mavrocordato*

POUR LA SUÈDE:

(L. S.) *G. Falkenberg*

PROTOCOLE.

Les États contractants de la Convention concernant les conflits de lois relatifs aux effets du mariage, signée à La Haye, le 17 Juillet 1905, désirant mettre à même d'adhérer à cette convention les États non représentés à la quatrième conférence de droit international privé, dont le désir d'y adhérer a été accueilli favorablement par les États contractants, sont convenus qu'il sera ouvert au Ministère des Affaires Étrangères des Pays-Bas un procès-verbal d'adhésion destiné à recevoir et à constater les dites adhésions lesquelles sortiront leur effet 60 jours après la signature du dit procès-verbal.

Le présent protocole sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye, dès que

z chwilą gdy cztery z pośród Mocarstw podpisujących będą w możności to uczynić.

Wejdzie on w życie trzydziestego dnia, licząc od daty, w której Mocarstwa podpisujące złożą swoje ratyfikacje.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni w tym celu, podpisali niniejszy Protokół, który nosić będzie datę dnia dzisiejszego, a którego poświadczony za zgodność odpis przesłany zostanie każdemu z Mocarstw podpisujących.

Sporządzono w Hadze, dn. 28 listopada 1923 r.

ZA WŁOCHY:

(L. S.) *Francesco Maestri Molinari de Mettone*

ZA SZWECJĘ:

(L. S.) *Adlercreutz*

ZA PORTUGALJĘ:

(L. S.) *Santos Bandeira*

ZA RUMUNJĘ:

(L. S.) *Henry Catargi*

ZA NIEMCY:

(L. S.) *v. Lucius*

ZA HOLANDJĘ:

(L. S.) *v. Karnebeek*

quatre des Puissances signataires seront en mesure de le faire.

Il entrera en vigueur le trentième jour à partir de la date où les Puissances signataires auront déposé leurs ratifications.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent protocole qui portera la date de ce jour, et dont une copie certifiée conforme sera transmise à chacune des Puissances signataires.

Fait à La Haye, le 28 novembre 1923.

POUR L'ITALIE:

(L. S.) *Francesco Maestri Molinari de Mettone*

POUR LE SUÈDE:

(L. S.) *Adlercreutz*

POUR LE PORTUGAL:

(L. S.) *Santos Bandeira*

POUR LA ROUMANIE:

(L. S.) *Henry Catargi*

POUR L'ALLEMAGNE:

(L. S.) *v. Lucius*

POUR LES PAYS-BAS:

(L. S.) *v. Karnebeek*

598.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 września 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji, dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu art. 1 ustawy z dnia 13 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 23, poz. 228) i na podstawie protokołu podpisanego w Hadze, dnia 28 listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za W. M. Gdańsk, Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpienia do powyższej konwencji.

Konwencję, dotyczącą ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisaną w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., ratyfikowały następujące Państwa: Holandia, Niemcy, Portugalia, Rumunia, Szwecja, Węgry i Włochy.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Przekład.

KONWENCJA

dotycząca ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski, w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Jego Cesarska Mość Cesarz Austriacki, Król Czeski i t. d., Apostolski Król Węgier, za Austrię i Węgry; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów; Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski i t. d.; Jego Królewska Mość Król Rumuński, i Jego Królewska Mość Król Szwedzki i Norweski, w imieniu Szwecji,

CONVENTION

concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc. et Roi Apostolique de Hongrie, pour l'Autriche et pour la Hongrie; le président de la République Française; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie, et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, au nom de la Suède,